

som der er fremsat om denne Sag her i De-
batten. Jeg skal kun tage enkelte frem af disse
meget generende Smaatret, som man kalder
Smaaligheder, men som dog ere meget betegnende
for Billedet. Det ærede Medlem kan læse For-
hørene og vil da finde vidnet af Formanden under
Edstilbud, at der er sagt: En ganske kort Be-
mærkning. Det bliver i Sørjen Pedersens For-
klaring til en kort Bemærkning, men han modtager
ikke, at den Anden har Ret; han nævner kun, at
han bad om Ordet for en kort Bemærkning.
Naar derfor det ærede Medlem negter, at der
under Forhøret er sagt ganske kort Bemærkning,
er dette, som sagt, under Edstilbud faltholdt af
Formanden, uden at det er politisk negtet af
Nogen. Det ærede Medlem vilde benegte min
Fremstilling af Historien fra 1876. Han faar
lade den staa og læse efter igjen. Sørjen Pe-
dersen bad dengang om Ordet for en almindelig
Udtalelse om Jiferisagen. Det blev negtet.
Han henvendte sig paany indtrængende til For-
manden om at maatte udtale sig kort, som det
ærede Medlem sagde, og Formanden gav ham da
Ordet for en ganske kort Bemærkning. Det er
Forhørets Resultat, og det maa han lade staa.
Jeg sagde igaar, at han deraf kunde slutte, at
Lindberg paa dette Punkt var en vanskelig For-
mand. Det vender det ærede Medlem om og
siger, at jeg har fundet, at Lindberg var en
vanskelig Formand. Nei, jeg sagde, at Sørjen
Pedersen maatte have fundet det, og derefter
maatte han træffe sine Forholdsregler. Det holder
jeg af, at baade Benstre og Svire selv Moderati-
onen, ikke træder op som Maskiner paa Valg-
tribunerne, men kunne bevæge sig efter de for-
skjellige Forhold. Der var flere Feiltagelser i det
ærede Medlems Ytringer, men det gjør Intet;
thi Alt, hvad han sagde, forekom det mig laa
udenfor Sagen. Nu skal jeg med Hensyn til det
Standpunkt, hvorfra jeg har ment, at der skulde
dømmes ved denne Sags Afgjørelse, til-
lade mig at udtale, at Et er notorisk:
Formanden har negtet Sørjen Pedersens Ordet for
at udtale sig om Sernbanesagen i Almindelighed,
idet han har sagt: De faar kun Ordet for at be-
svare Interpellationer, der rettes til Dem. Punk-
tum. Deraa vendte Sørjen Pedersen sig og gik
og sagde ikke et Ord mere. Det er et Afstykke.
Nu har det ærede Medlem for Sørj Amtis 2den
Valgkreds (Ulberst) sagt, at en af Grundene,
hvorfors Formanden negtede Sørjen Pedersens Or-
det, var den, at Sørjen Pedersen paa 4 Valgmø-
der havde udtalt sig om Sernbanesagen; men den
Opfattelse er ikke rigtig (Modsigelse). Nei, jeg
ønsker, mine Herrer, inden vi gaa til Doms: Lad
os være enige om det faktisk Foreliggende, hvor-
ledes det er gaaet til. Lad hele Billedet af denne
Sag komme frem og lad os derefter dømme, uden
at se til Svire eller Benstre. Dømme vi til Ben-
stre idag, uden at kunne forsvare det, saa kunne

Andre dømme til Svire paa samme Maade imor-
gen. Lad os i disse Sager dømme frit. Jeg
siger da: Formanden udvikler videre i sin Forkla-
ring, at, da Sørjen Pedersen ikke senere kom til
ham, enten for at bede om Ordet om andre Ting
eller gjøre nye Forsøg paa at faae Ordet om
Sernbanesagen, maatte han antage, at han ikke
brød sig videre om at faae det, heller ikke om den
Sag, efter som han havde behandlet den paa 4
Valgmøder. Men det er noget ganske Andet, hvad
Formanden antog som den rimelige Grund til, at
Sørjen Pedersen ikke senere kom til ham, og hvad
der var hans Grund, idet han negtede ham Ordet.
Derom skal jeg ikke sige mere. Skulde det hel-
ler ikke være rigtigt, anmoder jeg den ærede Ord-
fører om at anvende sin Dialekt paa at imøde-
gaa eller bortforklare det (Afbrydelse). Kunne de
Herrer ikke forstaa det? Jeg synes dog, det er
to forskjellige Ting. Grunden, hvorfor man neg-
ter sig hjemme idag, og Grunden, hvorfor Bed-
kommende ikke kommer til En imorgen (Ordfør-
eren (Suel): Jeg forstaa det ikke). Ja, saa
opgiver jeg den ærede Ordfører fuldstændig! Saa
forstaa jeg, hvorfor den ærede Ordfører ved at
gjennemlæse Afstykkerne har kunnet springe over
saa mange vigtige Ting, som ere betegnende for
Billedet. Det er de faktiske Forhold, jeg her
ansører. Dernæst maa jeg sige, at Formandens
Opfattelse af, at Sørjen Pedersen afvisede ved
hans Afgjørelse og ikke brød sig videre om at faae
Ordet, er ikke modsiget af Sørjen Pedersen i For-
høret, og denne Opfattelse kan Formanden meget
sandsynlig have havt — han være nu for mig saa
stærk en politisk Modstander af det ærede Medlem
fra Bogense (Bernsten), som han vil; det vedkom-
mer ikke mig i dette Tilfælde. Dernæst er det
atter sagt og ligger i, hvad der her er nævnt, at
Sørjen Pedersen ikke med et Ord har antydet, at
han havde til Hensigt at udtale sig om det An-
greb, der var rettet paa hans Kollega, eller, lad
mig bruge Klagens Udtryk: „for at berigtige den
feilagtige Opfattelse af Grev Holstein-Ledreborgs
Ytringer og imødegaa de paa Samme byggede An-
greb.“ Det er atter bevist, at det har han ikke sagt en
Lødd af, det er først kommet frem i Klagen.
— Jeg maa her indskyde i Forbigaaende en Be-
mærkning til det ærede Medlem for Bogense.
Han spurgte mig, hvorfor jeg ikke bebrejdede
Klagerne fra Slagelse og Skjelskør, at de ikke
vare komne med deres Klager tidligere? Jeg skal
svare derpaa, hvad jeg sagde igaar, at det ligger
i Sagens Natur, at Klager, der ere sammensatte
af mangfoldige Enkeltheder fra forskellige Steder
i Kredsen, kræve Tid, i Særdeleshed, naar de
skulle rettes til Folkethinget, hvorimod der til
Aftattelsen af Klagen fra den salbne Kandidat,
rettet, som den er, til Indenrigsministeriet og
ikke til Folkethinget, ikke behøves 3 Uger.
(Bernsten: Der var flere Klagepunkter end
det enkelte her!). Det ærede Medlem gjør op-